

Plátno z Valinoru

A Emi A Emi H A Emi

předehra

Já ze - mře - la jsem dřív, než
chtě - la ži - vot dát, přec

A Emi H A Emi

svět - lo o - čí mých tma po - zře - la, dří - ve, než Ná - mo Pán mě
svůj si za - cho - vat, teď sí - lu mou má Fě - a - nor, můj syn, mě

Dmi A 1. Dmi 2. Dmi

v sí - ních u - ví - tal, jsem ze - mře - la. Já
z ži - tí zbyl jen stín, vzpomín - ky zů - sta - nou.

Dmi A 2 Dmi G Dmi C

recitativ

Ref: Teď Vai - ře je mou pa - ní, a z je - jí

A A7 G Dmi Cmi A A7

mi - los - ti smím či - ny dě - tí Nol - dor, lás - ky i pod - los - ti do

A Dmi C A A7 A

go - be - lí - nu vplé - tat, pý - chu a po - ká - ní; den po dni ros - te

Dmi A Dmi A Emi F#mi G A

vý - jev, do Ar - dy sko - ná - ní.

mezihra

první část

předehra

Já zemřela jsem dřív,
než světlo očí mých
tma pozřela,
dřív, než Námo Pán
mě v síních uvítal,
jsem zemřela.

Já chtěla život dát,
přec svůj si zachovat,
teď sílu mou
má Fëanor, můj syn,
mě z žití zbyl jen stín,
vzpomínky zůstanou.

Recitativ: Finwë, nežádám odpuštění,
co stalo se pak, má vůle není.

Ref: Teď Vairë je mou paní, a z její milosti
smím činy dětí Noldor, lásky i podlosti
do gobelínu vplétat, pýchu a pokání;
den po dni roste výjev, do Ardy skonání.

mezihra

Hle, první ze všech scén:
Tichý je Lórien,
Finwë a žal.
U výhně Fëanor
tepe svůj hněv a vzdor,
co vykoval?

Indis z Vanyar,
druhé z mládí jar,
Finwë a smích –
dva synky v náručí,
Fëanor odkráčí;
konec her poledních.

Recitativ: Žádám jen o soucit pro syna,
ať jeho hvězda září, když moje zhasíná.

Ref:

mezihra

Moudrá Nerdanel
chápe, co by chtěl:
čin ze snění.
Co syn, to palantír,
ať sedmero dá mír
naplnění.

Melkor zbaven pout
Fëanor touží skout
Dvou Stromů svit.
Zasetý je svár
bratrské lásky zmar,
smír nelze obnovit.

Recitativ: Ohnivou mysl hnal žáru hlad,
až uhasne, je pozdě litovat.

druhá část

předehra

Zde pavouk plive jed,
tma pohltila svět,
i Dvou Stromů tvář.
Finwë umírá
a Melkor v ruce má
silmarilů zář.

Fëanor proklíná
svět Valar, vše, co zná:
„Všichni jste jeden rod!
Melkora potrestám,
klenoty vydá nám,
ať jsem či nejsem vhod.“

Recitativ: Sílu vložíš-li do díla
a ono zemře, tvá duše skomírá.

Ref: Teď Vairë je mou paní, a z její milosti
smím činy dětí Noldor, lásky i podlosti
do gobelínu vplétat, pýchu a pokání;
den po dni roste výjev, do Ardy skonání.

mezihra

Sedmice přísahá,
že dostihne vraha,
vzbudí Sudby stín.
Že Fingolfin dal slib,
jde v sledu bratra chyb,
lid Noldor půjde s ním.

Lid Teleri má žal,
že lodě nevydal;
vraždění a strach.
Pak Mandos vyřkne soud:
„Vám nelze spočinout!
Kdo z vás není vrah?“

Recitativ: Kdo dá slib, co nelze vyplnit,
dál musí, i když nenalezne klid.

Ref:

mezihra

Fëanor koráby
v Losgaru potápí,
zradí druhý sled.
Fingolfin věří dál
v klamavý ideál:
„Zdoláme mráz i led.“

Pod hvězdnou oblohou
zlé šiky skřetů řvou,
Fëanor se jen smál.
Obklíčen, poraněn,
umírá on i sen
a popel vítr vál.

Recitativ: Ohnivou mysl hnal žáru hlad,
když uhasl, je pozdě litovat.